

však předpis bodu 168 odst. 2 citovaného služebního předpisu vojenského H-IV-6, ježto předpis ten není ani zákonem, ani vlád. nařízením, ani jinou normou opřenou o zmocnění zákona a k jeho provedení, resp. v jeho mezích vydanou, nýbrž je předpisem služebním. Při tom ani z publikačního článku č. 879 ve Věcném Věstníku ministerstva národní obrany z roku 1928, vydaného ředitelstvím pomocných orgánů úředních publikací, nelze zjistiti, zda byl schválen ministrem nár. obrany či zmíněným ředitelstvím. Není tedy předpis bodu 168 odst. 2 služebního předpisu H-IV-6 účinnou právní normou.

Pak ovšem nař. rozhodnutí, vydané nikoli nejvyšší instancí správní, t. j. min. nár. obrany, nýbrž zem. vojen. velitelstvím, není konečným a slušelo proto podle § 5 zákona o ss stížnost odmítnouti.

Č. 12.474.

Policejní věci: Rozhodnutí, kterým byl potvrzen trestní nález I. stolice, je podstatně vadné, jestliže není z něho jednoznačně patrné, kterou skutkovou podstatu klade úřad svému rozhodnutí za základ a které právní normě podřadil tuto skutkovou podstatu.

(Nález z 2. září 1936 č. 13.657/34.)

V ě c: Gustav B. v Brně proti rozh. zem. úřadu v Praze z 20. února 1934 o přestupku zákona o výprodejích.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro vadnost řízení.

D ů v o d y: Nálezem okr. úřadu v Klatovech ze 7. listopadu 1933 byl st-I uznán vinným přestupkem § 1 zákona ze 16. ledna 1895 č. 26 ř. z., jehož se dopustil tím, že zboží koupené v konkursní podstatě firmy Č. vyprodal v Klatovech, aniž měl povolení k výprodeji, a byl odsouzen k pokutě 1.000 Kč, pro případ nedobytnosti k tříměsíčnímu vězení.

Nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad odvolání podanému proti uvedenému trestnímu nálezu, vysloviv, že skutková podstata přestupku kladeného st-lovi za vinu je prokázána provedeným řízením. K vývodům odvolacím podotkl žal. úřad, že st-I ohlašoval veřejným způsobem výprodej zboží uloženého v obchodní místnosti, jež mělo býti urychleným způsobem zcizeno. K tomuto prodeji neměl příslušného povolení ve smyslu zákona č. 26/1895 ř. z. Při tom nezáleží na tom, zda st-I použil při provádění výprodeje plakátů obsahujících slovo »výprodej« čili nic, poněvadž nezáleží na slovech, nýbrž na celkovém dojmu a účinku, který ohlašování různých »levných a laciných prodejů« budí. Dále uvedl žal. úřad v nař. rozhodnutí, že st-I provozování obchodní živnosti u okr. úřadu v Klatovech vůbec neopověděl, a okolnost, že zaplatil pouze inkorporační poplatek, není pro posudek o skutkové povaze přestupku neoprávněného provozování živnosti ve smyslu §§ 11 a 132 a) živn. řádu rozhodující.

Na toto rozhodnutí je podána stížnost, ve které se vytýká nař. rozhodnutí vadnost a nezákonnost.

Nss dříve, než mohl přistoupiti ke zkoumání zákonitosti nař. rozhodnutí s hlediska jednotlivých námitek stížnosti, musil si ujasnit obsah rozhodnutí, jež je stížností bráno v odpor.

Jak je patrné z obsahu trestního nálezu úřadu I. stolice, byl st-l uznán vinným přestupkem § 1 zákona z 16. ledna 1895 č. 26 ř. z., a to proto, že vyprodal zboží koupené z konkursní podstaty, aniž měl k tomuto výprodeji povolení. Také žal. úřad klade st-li za vinu předem přestupek uvedeného zákona o výprodejích a spatřuje jej v tom, že st-l vyprodal zboží koupené z konkursní podstaty, aniž měl k tomuto výprodeji povolení. To je zřejmo z toho, že zamítá st-lovo odvolání z trestního nálezu I. stolice s poukazem na to, že skutková podstata přestupku kladeného st-li za vinu úřadem I. stolice je prokázána. Než žal. úřad nepřestává jen na tom, co vyslovil úřad I. stolice, nýbrž v odůvodnění svého rozhodnutí uvádí, že st-l ohlašoval veřejným způsobem výprodej zboží uloženého v obchodní místnosti, jež mělo býti urychleným způsobem zcizeno, a že neopověděl provozování obchodní živnosti u okr. úřadu v Klatovech, takže se dopustil přestupku neoprávněného provozování živnosti ve smyslu §§ 11 a 132 a) živn. řádu. Toto odůvodnění nař. rozhodnutí je ve zřejmém rozporu s enunciatem, kterým — jak bylo uvedeno — byl trestní nález úřadu I. stolice potvrzen. Kdežto totiž tento trestní nález je po právní stránce založen na § 1 zákona č. 26/1895 ř. z. o výprodejích a po skutkové stránce na zjištění, že st-l vyprodal zboží koupené z konkursní podstaty, aniž měl k tomuto výprodeji povolení, klade žal. úřad svému rozhodnutí za základ nejen citovaný zákon o výprodejích, nýbrž i §§ 11 a 132 a) živn. řádu, a nejen skutkové zjištění, že st-l ohlašoval veřejným způsobem výprodej zboží uloženého v obchodní místnosti, jež mělo býti urychleným způsobem zcizeno, ale také zjištění, že neopověděl provozování obchodní živnosti. Podle toho není z výroku žal. úřadu jasně a jednoznačně patrné, kterou skutkovou podstatu klade svému rozhodnutí za základ a které právní normě tuto skutkovou podstatu podřadil. Tato nejasnost brání však nss, aby nař. rozhodnutí spolehlivě přezkoumal co do jeho zákonitosti. Jde proto o podstatnou vadu, pro kterou musilo býti nař. rozhodnutí zrušeno podle § 6 zákona o ss, aniž za této procesní situace bylo možno zabývat se stížností, pokud vytýká, že žal. úřad neuvedl v nař. rozhodnutí konkrétních skutečností, z nichž dospěl k závěru, že st-l veřejně ohlašoval výprodej za účelem urychleného prodeje zboží.

Č. 12.475.

Živnostenské právo: * Paragrafem 19 zákona č. 44/1933 Sb. nebylo zakázáno převést existující již živnost bankovní a směnářskou mezi živými na osobu jinou (§ 56 živn. řádu).

(Nález z 2. září 1936 č. 14.296/36.)